

REGULAMENTUL CONSILIULUI (CE) Nr. 343/2003

Din 18 februarie 2003

stabilind criteriile si mecanismele pentru determinarea statelor membre responsabile pentru examinarea cererilor depuse intr-unul din statele membre de un cetatean al unei tari terte

Consiliul Uniunii Europene,

Avand in vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, si in special Art. 63, primul paragraf, punctul (1)(a),

Avand in vedere propunerea Comisiei¹,

Avand in vedere avizul Parlamentului European²,

Avand in vedere avizul Comitetului European Economic si Social³,

Intrucat:

- (1) O politica comuna de azil, incluzand un sistem de azil comun european, reprezinta o parte constitutiva din obiectivul Uniunii Europene de a stabili in mod progresiv o zona de libertate, securitate si justitie deschisa celor care, fortati de circumstante, cauta in mod legitim protectia comunitară.
- (2) Consiliul European, la intalnirea de la Tampere din 15 si 16 Octombrie 1999, a convenit sa lucreze pentru infiintarea unui sistem comun european de azil, bazat pe aplicarea integrala a Conventiei de la Geneva privind statutul refugiatilor din 1951, modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, asigurandu-se astfel că nici o persoana nu este trimisa inapoi spre a fi persecutata, mentinandu-se principiul nereturnarii. In acest sens, si fara a se afecta criteriul responsabilitatii stipulat in prezentul regulament, statele membre, respectand principiul nereturnarii, sunt considerate tari sigure pentru cetatenii tarilor terte.
- (3) Concluziile de la Tampere mai exprima faptul ca acest sistem ar trebui sa includa, pe termen scurt, o metoda clara si eficienta de lucru pentru determinarea statului membru responsabil pentru examinarea cererii de azil.
- (4) O astfel de metoda ar trebui bazata pe un criteriu obiectiv si echitabil atat pentru statele membre cat si pentru persoanele in cauza. Ar trebui, in principiu, sa faca posibila stabilirea mai rapida a statului membru responsabil, astfel incat sa garanteze accesul efectiv la procedurile pentru determinarea statutului de refugiat si sa nu compromita obiectivul procesarii rapide a cererilor de azil.
- (5) In ceea ce priveste introducerea in faze succesive a unui sistem comun european de azil care ar trebui sa duca, pe termen lung, la o procedura comuna si la un statut uniform, valabil pe teritoriul Uniunii, pentru cei carora li s-a acordat azil, se cuvine la acest moment, in timp ce se fac imbunatatirile necesare datorate experientei, sa se confirme principiile care subliniaza Conventia pentru determinarea statului responsabil pentru examinarea cererilor de azil depuse intr-unui din statele membre ale

¹ JO 304 E, 30.10.2001, p. 192

² Avizul din 9 aprilie 2002 (inca nepublicat in JO)

³ JO 125, 27.5.2002, p. 28

Comunitatii Europene⁴, semnata la Dublin pe 15 iunie 1990 (numita in continuare Conventia de la Dublin), a carei implementare a stimulat procesul de armonizare a politicilor de azil.

- (6) Unitatea familiei trebuie pastrata in asa fel incat sa fie compatibila cu celelalte obiective urmarite prin stabilirea criteriilor si mecanismelor pentru determinarea statului membru responsabil pentru examinarea cererii de azil.
- (7) Procesarea in comun a cererii de azil a membrilor unei singure familii de catre un singur stat membru face posibila asigurarea faptului ca cererile sunt examinate in detaliu si ca deciziile luate in acest sens sunt intemeiate. Statele membre ar trebui sa poata face derogare de la criteriul responsabilitatii, astfel incat sa faca posibila reunirea membrilor familiei acolo unde este necesar pe motive umanitare.
- (8) Crearea progresiva a unei zone fara frontiere interne in care libera miscare a persoanelor este garantata in conformitate cu Tratatul privind Comunitatea Europeana si stabilirea politicilor comunitare cu privire la conditiile de intrare si sedere a cetatenilor tarilor terte, inclusiv eforturile comune catre managementul frontierelor externe, face necesara o diferentiere intre criteriile responsabilitatii in spiritul solidaritatii.
- (9) Aplicarea prezentului regulament poate fi facilitata, iar eficienta sa intarita, prin aranjamente bilaterale intre statele membre pentru imbunatatirea comunicarii intre departamentele competente, reducand termenii limita pentru procedura sau simplificand procesarea cererilor preluare sau reprimire, sau prin stabilirea procedurilor pentru performanta transferurilor.
- (10) Continuitatea dintre sistemul pentru determinarea statului membru responsabil stabilita prin Conventia de la Dublin si sistemul prezentat in prezentul regulament ar trebui asigurata. In mod similar, ar trebui asigurata corelarea intre prezentul regulament si Regulamentul Consiliului Nr. 2725/2000 din 11 decembrie 2000, cu privire la infiintarea EURODAC pentru compararea amprentelor in vederea aplicarii efective a Conventiei Dublin⁵.
- (11) Operarea sistemului Eurodac, asa cum a fost stabilita prin Regulamentul nr. 2725/2000 si in special implementarea art. 4 si 8 cuprinse aici ar trebui sa faciliteze implementarea prezentului regulament.
- (12) Cu privire la tratamentul persoanelor ce intra in domeniul de aplicabilitate al prezentului regulament, statele membre trebuie sa respecte obligatiile asumate prin instrumente de drept international la care sunt parte.
- (13) Masurile necesare pentru implementarea prezentului regulament ar trebui adoptate in conformitate cu Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 care prezinta procedurile pentru exercitarea puterilor de implementare conferite Comisiei⁶.
- (14) Aplicarea prezentului regulament ar trebui evaluata la intervale regulate.
- (15) Regulamentul respecta drepturile fundamentale si principiile care sunt recunoscute in special in Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene⁷. In special, ea cauta sa asigure o respectare totala a dreptului la azil garantat de art. 18.
- (16) Din moment ce obiectivul masurii propuse, si anume stabilirea criteriilor si mecanismelor pentru determinarea statului membru responsabil pentru examinarea unei cereri de azil depusa intr-un stat membru de catre un cetatean al unei stat tert, nu poate fi indeplinita suficient si, avand in vedere scala si efectele, poate fi prin urmare mai bine indeplinita la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta masuri in

⁴ JO 254, 19.8.1997, p.1

⁵ JO L 316, 15.12.2000, p.1

⁶ JO L 184, 17.7.1999, p.23

⁷ JO C 364, 18.12.2000, p.1

conformitate cu principiul subsidiaritatii asa cum se arata in art. 5 al Tratatului. In conformitate cu principiul proportionalitatii, asa cum se arata in acest articol, prezentul regulament depaseste limitele necesare pentru a indeplini acest obiectiv.

- (17) In conformitate cu art. 3 al Protocolului referitor la pozitia Marii Britanii si a Irlandei, anexata la Tratatul asupra Comunitatii Europene, Marea Britanie si Irlanda au anuntat, prin scrisorile din 10 octombrie 2001 asupra dorintei lor de a lua parte la adoptarea si aplicarea prezentului regulament.
- (18) In conformitate cu art. 1 si 2 ale Protocolului cu privire la pozitia Danemarcei, anexata la Tratatul asupra Comunitatii Europene, Danemarca nu ia parte la adoptarea prezentului regulament, nu este obligata prin acesta si nu este subiect al aplicarii sale.
- (19) Conventia de la Dublin ramane in vigoare si continua sa se aplice intre Danemarca si statele membre care sunt obligate prin prezentul Regulament pana cand un acord care sa permita participarea Danemarcei la Regulament va fi semnat.

ADOPTA PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I SUBIECT SI DEFINITII

Articolul 1

Prezentul regulament prezinta criteriile si mecanismele pentru determinarea statului membru responsabil pentru examinarea unei cereri de azil depusa intr-un stat membru de catre un cetatean al unei tari terte.

Articolul 2

In sensul prezentului regulament:

- (a) „cetatean al unei tari terte” inseamna orice persoana care nu este cetatean al Uniunii in sensul art. 17 alin.(1) al Tratatului de instituire a Comunitatii Europene.
- (b) „Conventia de la Geneva” inseamna Conventia din 28 iulie 1951 privind statutul refugiatilor, modificata prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967;
- (c) „cerere de azil” inseamna cererea depusa de un cetatean al unui stat tert care poate fi inteleasa ca o cerere de protectie internationala din partea unui stat membru, prin Conventia de la Geneva. Orice cerere pentru protectie internationala se presupune a fi o cerere de azil, mai putin atunci cand cetateanul statului tert cere in mod explicit un alt fel de protectie care ii poate fi aplicata separat.
- (d) „solicitant” sau „solicitant de azil” inseamna cetateanul unei tari terte care a depus o cerere de azi in privinta careia nu s-a luat inca o decizie finala;
- (e) „examinarea cererii de azil” inseamna orice examinare, decizie sau pronuntare cu privire la cererea de azil de catre o autoritate competenta in conformitate cu legea nationala mai putin procedurile pentru determinarea statului membru responsabil in conformitate cu prezentul regulament;
- (f) „retragerea cererii de azil” inseamna actiunea prin care solicitantul de azil incheie procedura initiata prin depunerea aplicatiei sale de azil, in conformitate cu legea nationala, fie in mod explicit, fie tacit;
- (g) „refugiat” inseamna orice cetatean al unei tari terte care se califica pentru statutul definit prin Conventia de la Geneva si autorizat sa locuiasca ca atare pe teritoriul unui stat membru;

- (h) „minor neinsotit” înseamnă persoana necasătorită, sub vârsta 18 ani, care sosește pe teritoriul statului membru neinsotit de un adult responsabil pentru el prin lege sau tradiție, și pentru atâta timp cât ei nu sunt luați în grijă efectiv de o asemenea persoană; include minori care sunt lăsați neinsotiți după ce au intrat pe teritoriul statelor membre;
- (i) „membrii ai familiei” înseamnă, în relație cu familia deja existentă în țara de origine, următorii membri ai familiei solicitantului care sunt prezenți pe teritoriul statelor membre:
- soția solicitantului de azil sau partenerul sau necasătorit, într-o relație stabilă, acolo unde legislația sau practica statelor membre în cauză tratează cuplurile necasătorite într-un mod comparabil cu cuplurile casătorite prin legea sa privind străinii;
 - copiii minori ai cuplurilor la care se face referire în alineatul de mai sus sau ai solicitantului, cu condiția ca ei să fie necasătoriți și dependenți indiferent dacă sunt născuți din sau din afara căsătoriei sau adoptați așa cum se definește prin legea națională;
 - tatăl, mama sau tutorele atunci când solicitantul sau refugiatul este minor și necasătorit.
- (j) „documente de sedere” înseamnă orice autorizație eliberată de autoritățile statelor membre care autorizează un cetățean al unui stat tert să stea pe teritoriul său, inclusiv documente care atestă autorizația de a rămâne pe teritoriu sub aranjamente de protecție temporară sau până ce circumstanțele care împiedică ducerea la îndeplinire a unui ordin de îndepartare nu se mai aplică, cu excepția autorizațiilor de viză și rezidență eliberate în perioada necesară pentru determinarea statului membru responsabil, așa cum se stabilește prin prezentul regulament sau în timpul examinării unei cereri de azil sau a unei cereri de permis de sedere;
- (k) „viză” înseamnă autorizația sau decizia statului membru necesară pentru tranzit sau pentru o sedere declarată în acel stat membru sau în câteva state membre. Natura vizei trebuie determinată în conformitate cu următoarele definiții:
- (i) „viză pe termen lung” înseamnă autorizația sau decizia statului membru necesară pentru intrare sau pentru o sedere declarată în acel stat membru pentru mai mult de trei luni;
 - (ii) „viză pe termen scurt” înseamnă autorizația sau decizia statului membru necesară pentru intrarea sau sederea declarată în acel stat membru sau în câteva alte state membre pentru o perioadă a cărei maximă durată nu depășește 3 luni;
 - (iii) „viză de tranzit” înseamnă autorizația sau decizia statului membru necesară pentru intrare pentru tranzit pe teritoriul aceluia stat membru sau alte state membre, în afara tranzitului aeroportuar;
 - (iv) „viză de tranzit aeroportuar” înseamnă autorizația sau decizia prin care se permite unui cetățean al unui stat tert care este subiect specific al acestei cereri să treacă prin zona de tranzit aeroportuar, fără a primi acces pe teritoriul național al statului membru în cauză, în timpul unei escale sau transfer între două secțiuni ale unui zbor internațional.

CAPITOLUL II

PRINCIPII GENERALE

Articolul 3

1. Statele membre examineaza cererea unui cetatean al unei tari terte care aplica la granita sau pe teritoriul lor pentru oricare din formele de azil. Cererea este examinata de un singur stat membru, acela indicat ca responsabil prin criteriile stabilite in Capitolul III.
2. Prin deraogare de la alin. 1, fiecare stat membru poate examina o cerere pentru azil depusa de un cetatean al unei tari terte, chiar daca aceasta examinare nu este responsabilitatea sa prin criteriile prezentate in prezentul regulament. In acest caz, statul membru va deveni statul membru responsabil prin intelesul prezentului regulament si isi va asuma obligatiile asociate cu aceasta responsabilitate. Acolo unde este cazul, acesta informeaza statul membru responsabil anterior, statul membru care conduce procedura pentru determinarea statului membru responsabil sau statul membru caruia i-a fost solicitat sa-si asume responsabilitatea sau reprimasca solicitantul.
3. Orice stat mebru isi rezerva dreptul, urmand legile sale nationale, de a trimite un solicitant de azil catre o tara terta, respectand prevederile Conventiei de la Geneva.
4. Solicitantul de azil este informat in scris intr-o limba pe care el sau ea se asteapta in mod rezonabil sa o inteleaga cu privire la aplicarea prezentului regulament, termelele limita si efectele.

Articolul 4

1. Procesul de determinare a statului membru resposabil prin prezentul regulament incepe imediat ce solicitarea de azil a fost depusa prima oara intr-un stat membru.
2. O cerere de azil se presupune ca a fost depusa odata ce un formular depus de solicitantul de azil sau un raport pregatit de autoritati a ajuns la autoritatile competente ale statului membru in cauza. Atunci cand o solicitare nu este facuta in scris, perioada dintre declaratia de intentie si pregatirea raportului ar trebui sa fie cat mai scurta cu putinta.
3. In sensul prezentului regulament, situatia unui minor care insoteste solicitantul de azil si caruia i se aplica definitia unui membru de familie prezentata in art. 2, lit (i), nu va fi dissociata de aceea a parintelui sau tutorelui si va deveni subiect pentru statul membru responsabil pentru examinarea cererii de azil al parintelui sau tutorelui, chiar daca minorul nu este solicitant de azil individual. Acelasi tratament se aplica copiilor nascuti dupa sosirea solicitantului de azil pe teritoriul statelor membre, fara a fi nevoie sa se initieze o noua procedura pentru acestia.
4. Atunci cand cererea de azil este depusa la autoritatile competente ale unui stat membru de catre un solicitant care e afla pe teritoriul altui stat mebru, determinarea statului membru responsabil se va face de catre statul membru pe al carui teritoriu se afla solicitantul de azil. Cel de-al doilea stat membru este informat fara intarziere de catre statul membru care a primit cererea si apoi, in sensul prezentului regulament, este considerat statul membru in care s-a depus cererea de azil. Solicitantul este informat in scris despre acest transfer si despre data la care acesta a fost facut.

5. Un solicitant de azil care este prezent in alt stat membru si acolo depune o cerere de azil dupa retragerea cererii sale in timpul procedurii de determinare a statului membru responsabil va fi reprimis, in sensul art. 20, de catre statul membru in care s-a depus cererea de azil, in vederea completarii procedurii de determinare a statului membru responsabil pentru examinarea cererii de azil. Aceasta obligatie inceteaza daca solicitantul de azil a parasit intre timp teritoriile statelor membre pentru o perioada de cel putin 3 luni sau a obtinut un document de sedere din partea unui stat membru.

CAPITOLUL III

IERARHIA CRITERIILOR

Articolul 5

1. Criteriile pentru determinarea statului membru responsabil sunt aplicate in ordinea in care ele sunt prezentate in acest capitol.
2. Statul membru responsabil in conformitate cu aceste criterii este determinat pe baza situatiei din momentul in care solicitantul de azil a depus prima oara solicitarea sa de azil catre un stat membru.

Articolul 6

Atunci cand solicitantul de azil este un minor neinsotit, statul membru responsabil pentru examinarea cererii va fi acela unde un membru al familiei sale are sedere legal, cu conditia ca aceasta sa fie in interesul superior al copilului.

In absenta unui membru de familie, statul membru responsabil pentru examinarea cererii va fi acela unde minorul si-a depus cererea de azil.

Articolul 7

Acolo unde solicitantul de azil are un membru de familie, indiferent daca familia s-a format anterior in tara de origine, caruia i-a fost permis sa locuiasca ca si refugiat intr-un stat membru, acel stat membru va fi responsabil pentru examinarea cererii de azil, cu conditia ca persoana in cauza sa doreasca acest lucru.

Articolul 8

Daca solicitantul de azil are un membru de familie intr-un stat membru asupra carui solicitare nu s-a luat o prima decizie, statul membru va fi responsabil pentru examinarea cererii de azil, cu conditia ca persoana in cauza sa doreasca acest lucru.

Articolul 9

1. Atunci cand solicitantul de azil se afla in posesia unui document de rezidenta valabil, statul membru care a emis documentul este responsabil pentru examinarea cererii de azil.
2. Atunci cand solicitantul de azil este in posesia unei vize valabile, statul membru care a emis viza este responsabil pentru examinarea cererii de azil, mai putin atunci cand

viza a fost emisa acționând pentru sau conform autorizării scrise din partea altui stat membru. În acest caz, cel din urmă stat membru este responsabil pentru examinarea cererii de azil. Atunci când statul membru consultă întâi autoritatea centrală a unui alt stat membru, în special pe motive de securitate, răspunsul celui din urmă la consultatie nu va constitui autorizare scrisă în înțelesul acestei prevederi.

3. Atunci când solicitantul de azil este în posesia unuia sau a mai multor documente de sedere valabile sau vize emise de diverse state membre, responsabilitatea examinării cererii de azil va fi asumată de statele membre în următoarea ordine:
 - (a) statul membru care a emis documentul de sedere care conferă dreptul la cea mai lungă perioadă de sedere sau, acolo unde perioadele de sedere sunt egale, statul membru care a emis documentul de sedere cu data cea mai recentă de expirare;
 - (b) statul membru care a emis viza cu cea mai recentă dată de expirare atunci când diversele vize sunt de același tip;
 - (c) atunci când vizele sunt diferite, statul membru care a emis viza având cea mai lungă perioadă de valabilitate sau, atunci când perioadele de valabilitate sunt identice, statul membru care a emis viza cu cea mai recentă dată de expirare.
4. Atunci când solicitantul de azil este în posesia numai a unuia sau a mai multor documente de sedere care au expirat cu mai puțin de 2 ani sau una sau mai multe vize care au expirat cu mai puțin de 6 luni în urmă care i-au permis acestuia să intre pe teritoriul statului membru, alin. 1, 2 și 3 se aplică pentru atâta timp cât solicitantul nu a parasit teritoriile statelor membre.

Atunci când solicitantul de azil este în posesia unuia sau a mai multor documente de sedere care au expirat de minim 2 ani sau a uneia sau mai multor vize care au expirat de minim 6 luni și care i-au permis acestuia să intre pe teritoriul unui stat membru și în cazul în care acesta nu a parasit teritoriile statelor membre, statul membru în care s-a depus cererea va fi responsabil.
5. Faptul că documentul de sedere sau viza a fost emis pe baza unei identități false sau presupuse sau pe baza depunerii unor documente false, falsificate sau care nu sunt valabile nu va împiedica ca responsabilitatea să fie alocată statului membru care le-a emis. Totuși, statul membru care a emis documentul de sedere sau viza nu este responsabil dacă poate stabili că s-a comis o fraudă după ce documentul sau viza au fost emise.

Articolul 10

1. Atunci când se stabilește, pe baza dovezilor sau a probelor circumstanțiale așa cum sunt descrise în cele două liste menționate la art. 18 alin. 3, inclusiv datele la care se face referire în capitolul III al Regulamentului CE nr. 2725/2000, că un solicitant de azil a trecut ilegal granița într-un stat membru pe uscat, pe mare sau calea aerului venind dintr-o țară terță, statul membru în care s-a intrat astfel este responsabil pentru examinarea cererii de azil. Această responsabilitate încetează la 12 luni de la data la care s-a petrecut trecerea ilegală a frontierei.
2. Atunci când un stat membru nu poate sau nu mai poate fi ținut răspunzător în conformitate cu alin. 1, și atunci când se stabilește, pe baza probelor sau a dovezilor de circumstanță așa cum este descris în cele 2 liste menționate în art. 18 alin. 3, că solicitantul de azil – care a intrat ilegal pe teritoriile statelor membre sau în împrejurări de intrare ce nu pot fi stabilite – la momentul depunerii solicitării a locuit anterior pentru o perioadă continuă de cel puțin 5 luni într-un stat membru, acel stat membru este responsabil pentru examinarea cererii de azil.

Daca solicitantul a locuit pentru perioade de timp de cel putin 5 luni in cateva state membre, statul membru unde s-a inregistrat acest lucru cel mai recent este responsabil pentru examinarea cererii.

Articolul 11

1. Daca un cetatean al unei tari terte intra pe teritoriul unui stat membru in care nu este nevoie de viza de intrare, acel stat membru este responsabil pentru cererea sa de azil.
2. Principiul stabilit la alin.1 nu se aplica daca cetateanul unei tari terte depune cererea sa de azil in alt stat membru, in care de asemenea nu este nevoie de viza de intrare. In acest caz, cel din urma stat membru este responsabil pentru examinarea cererii de azil

Articolul 12

Atunci cand cererea de azil este facuta intr-o zona internationala de tranzit intr-un aeroport al unui stat membru de catre un cetatean al unei tari terte, acel stat membru este responsabil pentru examinarea cererii.

Articolul 13

Atunci cand cativa membrii de familie depun cereri de azil in acelasi stat membru simultan, sau la date destul de apropiate pentru ca procedurile de determinare a statului membru responsabil sa se desfasoare impreuna, statul membru responsabil este stabilit pe baza urmatoarelor prevederi:

- (a) responsabilitatea pentru examinarea cererilor de azil ale tuturor membrilor familiei revine statului membru pe care criteriile il indica ca fiind responsabil de a se ocupa de cel mai mare numar de membrii ai familiei;
- (b) daca acest lucru nu este posibil, responsabilitatea revine statului membru pe care criteriile il indica ca fiind responsabil de examinarea cererii celui mai in varsta membru al familiei

CAPITOLUL IV

CLAUZE UMANITARE

Articolul 15

1. Orice stat membru, chiar si atunci cand nu este responsabil conform criteriilor stabilite in prezentul regulament, poate aduce impreuna membrii familiei, precum si alte rude, pe motive umanitare bazate in special pe considerente familiale sau culturale. In acest caz, acel stat membru, la cererea altui stat membru, va examina cererea de azil a persoanei in cauza. Persoanele in cauza trebuie sa isi dea consimtamantul.
2. In cazurile in care persoana in cauza depinde de asistenta altora pe motiv de graviditate sau copil nou nascut, handicap sever sau varsta inaintata, statele membre vor pastra in mod normal impreuna solicitantul de azil cu alta ruda prezenta pe teritoriul unuia din statele membre, cu conditia ca legaturile de familie sa fi existat in tara de origine.

3. Daca solicitantul de azil este minor neinsotit care are rude in alt stat membru care ii pot purta de grija, statele membre reunesc minorul cu rudele sale, daca este posibil, mai putin atunci cand acest lucru nu este in interesul superior al copilului.
4. Atunci cand statele membre astfel sesizate intra in posesia cererii, responsabilitatea pentru examinarea cererii este transferata acestora.
5. Conditiiile si procedurile pentru implementarea acestui articol, inclusiv, atunci cand este cazul, mecanisme de conciliere pentru rezolvarea disputelor dintre statele membre in ceea ce priveste nevoia de a reuni persoanele in cauza, sau asupra locului in care acest lucru ar trebui sa se faca, vor fi adoptate in conformitate cu procedura la care face referire articolul 27 alin. 2.

CAPITOLUL V

PRELUAREA SAU REPRIMIREA

Articolul 16

1. Statul membru responsabil pentru examinarea cererii de azil conform prezentului regulament este obligat sa:
 - (a) se ocupe, conform prevederilor descrise in art. 17 – 19, de un solicitant de azil care a depus o cerere intr-un stat membru diferit;
 - (b) finalizeze examinarea cererii de azil;
 - (c) reprimeasca, in conditiile descrise in art.20, un solicitant a carui cerere se afla sub examinare si care se afla pe teritoriul altui stat fara permisiune;
 - (d) reprimeasca, in conditiile prevazute in art. 20, un solicitant care si-a retras cererea aflata in examinare si care a depus o cerere in alt stat membru
 - (e) reprimeasca, in conditiile prevazute in art. 20, un cetatean al unei tari terte a carui cerere este respinsa si care se afla pe teritoriul altui stat membru fara permisiune.
2. Atunci cand un stat membru emite un document de ședere unui solicitant, obligatiile specificate in alin. 1 vor fi transferate aceluia stat membru.
3. Obligatiile specificate in alin. 1 vor inceta atunci cand un cetatean al unui stat membru a parasit teritoriul statelor membre de cel putin 3 luni, mai putin atunci cand cetateanul tarii terte este in posesia unui document de rezidenta valabil emis de statul membru responsabil.
4. Obligatiile specificate in alin. 1 lit. (d) si (e) vor inceta odata ce statul membru responsabil pentru examinarea cererii a adoptat si implementat, urmare a retragerii sau respingerii cererii, prevederile necesare inainte ca cetateanul tarii terte sa pot merge in tara sa de origine sau in alta tara spre care poate calatori in mod legal.

Articolul 17

1. Atunci cand un stat membru in care s-a depus o cerere de azil considera ca alt stat membru este responsabil pentru examinarea cererii, acesta poate, pe cat de repede posibil si, in orice caz, in trei luni de la data la care a fost depusa cererea in intelesul art. 4 alin. (2), sesiza celalalt stat membru sa se ocupe de solicitant.
Atunci cand cererea de a se ocupa de un solicitant nu este facuta in perioada de trei luni, responsabilitatea pentru examinarea cererii de azil va reveni statului membru in care s-a depus cererea.
2. Statul membru sesizat poate cere un raspuns urgent in cazurile in care cererea de azil s-a depus dupa ce permisiunea de a intra sau ramane a fost refuzata, dupa aretare sau

pentru o sedere ilegala sau dupa executarea unui ordin de indepartare si/sau atunci cand solicitantul de azil este tinut in detentie.

Cererea va mentiona motivele care justifica un raspuns urgent si perioada in care se asteptat un raspuns. Aceasta perioada va fi de cel putin o saptamana.

3. In ambele situatii, cererea de preluare de catre alt stat membru este intocmita folosindu-se o forma standard si include probe sau dovezi de imprejurare asa cum sunt descrise in cele 2 liste mentionate in articolul 18 alin. (3) si/sau elemente relevante din declaratia solicitantului de azil, care sa permita autoritatilor statului membru sesizat sa verifice daca acesta este responsabil pe baza criteriilor prezentate in prezentul regulament.

Regulile cu privire la pregatirea si procedurile pentru transimterea cererilor vor fi adoptate in conformitate cu procedura la care se face referire in articolul 27 alin. (2).

Articolul 18

1. Statul membru sesizat face cercetarile necesare si da o decizie asupra cererii de a se ocupa de un colicitant de azil in termen de doua luni de la data la care cererea a fost primita.
2. In procedura pentru determinarea statului membru responsabil pentru examinarea cererii de azil stabilita in prezentul regulament, se folosesc elemente probatorii si dovezi circumstantiale.
3. In conformitate cu procedura la care face referire articolul 27 alin. (2) se vor alcatui 2 liste si vor fi revizuite periodic, care sa indice elementele probatorii si dovezile circumstantiale in conformitate cu urmatoarele criterii:
 - (a) Dovezi probatorii:
 - (i) Aceasta se refera la probe de forma care determina responsabilitatea conform prezentului regulament, atata timp cat nu sunt respinse prin proba contrarie.
 - (ii) Statele mebre vor pune la dispozitie Comitetului mentionat in articolul 27 modelele diferitelor tipuri de documente administrative, in conformitate cu tipologia stabilita in lista cu probele formale.
 - (b) Dovezi circumstantiale:
 - (i) Aceasta se refera la elemente indicative care atunci cand sunt dezminite pot fi suficiente, in anumite cazuri, in conformitate cu valoarea lor probatorie lor;
 - (ii) Valoarea lor probatorie, in legatura cu responsabilitatea pentru examinarea cererii de azil va fi evaluata de la caz la caz.
4. Cerinta de proba nu trebuie sa depaseasca ceea ce este necesar pentru o buna aplicare a prezentului regulament.
5. Daca nu exista dovezi formale, statul membru sesizat isi asuma responsabilitatea daca probele circumstantiale sunt coerente, verificabile si suficient de detaliate pentru a stabili responsabilitatea.
6. Atunci cand statul membru care sesizeaza a pledat pentru urgentare, in conformitate cu prevederile articolului 17 alin. (2), statul membru sesizat depune toate eforturile pentru a se conforma limitei de timp cerute. In cazuri exceptionale, cand se poate demonstra ca examinarea cererii pentru a se ocupa de un solicitant este complexa, statul membru sesizat poate da raspunsul dupa termenul limita indicat, dar in orice caz pana intr-o luna. In astfel de situatii, statul membru sesizat trebuie sa comunice decizia sa de

amanare a raspunsului statului membru care face sesizarea in perioada de timp stipulata initial.

7. Nerespectarea de a actiona in perioada de 2 luni mentionata la alin. 1 si perioada de o luna mentionata in paragraful 6 este considerata acceptare a cererii, si necesita obligatia de a se ocupa de persoana, inclusiv prevederile pentru aranjamentele de rigoare pentru sosire.

Articolul 19

1. Atunci cand statul membru accepta ca trebuie sa se ocupe de solicitant, statul membru in care s-a depus cererea de azil notifica solicitantul despre decizia de a nu examina cererea si despre obligatia de a transfera solicitantul catre statul membru responsabil.
2. Decizia la care se face referire la alin.1 stabilesta motivele pe care este intemeiata. Aceasta contine detalii referitoare la termenul limita de indeplinire a transferului si, daca este necesar, contine informatii referitoare la locul si data la care ar trebui sa soseasca solicitantul, daca acesta calatoreste catre statul membru responsabil prin mijloace proprii. Impotriva acestei decizii se poate face apel sau poate fi revizuita. Apelul sau revizuirea cu privire la aceasta decizie nu suspenda implementarea transferului, mai putin atunci cand instantele sau organele competente decid astfel de la caz la caz daca legislatia nationala permite acest lucru.
3. Transferul solicitantului din statul membru in care s-a depus solicitarea de azil catre statul membru responsabil se face in conformitate cu legea nationala a primului stat membru, dupa consultari intre cele doua state membre in cauza, cat de repede posibil, la cel mult 6 luni de la acceptarea cererii de a se ocupa de solicitant sau de la decizia asupra unui apel sau revizuire atunci cand acestea au efect suspensiv. Daca este necesar, solicitantului de azil i se va furniza de catre statul membru care face cererea un permis de trecere cu o forma adoptata in conformitate cu procedura la care se face referire in articolul 27 alin. (2). Statul membru responsabil informeaza statul membru care face cererea, in mod corespunzator, asupra sosirii in siguranta a solicitantului de azil sau asupra faptului ca acesta nu a ajuns in timpul stabilit.
4. Atunci cand transferul nu se efectueaza in limita celor 6 luni, responsabilitatea revine statului membru in care s-a depus prima data solicitarea. Acest termen limita poate fi prelungit pana la maxim 1 an daca transferul nu a putut fi efectuat datorita retinerii solicitantului de azil in inchisoare sau pana la 18 luni daca solicitantul de azil se sustrage procedurii.
5. Reguli suplimentare referitoare la efectuarea transferurilor pot fi adoptate in conformitate cu procedura la care face referire articolul 27 alin. (2).

Articolul 20

1. Un solicitant de azil este reprimis in conformitate cu articolul 4alin. (5) si articolul 16 alin. (1) lit. (c), (d) si (e) dupa cum urmeaza:
 - (a) cererea de reprimire a unui solicitant de azil trebuie sa contina informatii care sa permita statului membru sesizat sa verifice daca este responsabil;
 - (b) statul membru caruia i se cere sa reprimeasca solicitantul este obligat sa faca verificarile necesare si sa raspunda cererii cat de curand posibil si sa nu depaseasca sub nici o forma termenul de o luna de la mentionare. Atunci cand cererea se bazeaza pe date obtinute din sistemul EURODAC, limita de timp se reduce la 2 saptamani;

- (c) atunci cand statul membru sesizat nu comunica decizia sa in perioada de o luna sau de 2 saptamani mentionata in subparagraful (b), se considera ca a acceptat sa reprimeasca solicitantul de azil;
- (d) un stat membru care accepta sa reprimeasca un solicitant de azil va fi obligat sa permita reintrarea acestuia pe teritoriul sau. Transferul se va efectua in conformitate cu legea nationala a statului acre face cererea, dupa consultari cu statul membru in cauza, imediat ce este practic posibil, si cel mai tarziu in 6 luni de la acceptarea cererii de preluare a altui stat membru sau de la decizia asupra unui apel sau revizuire atunci cand exista efect suspensiv;
- (e) statul mebru sesizat notifica solicitantul de azil asupra deciziei cu privire la reprimirea sa de catre statul membru responsabil. Decizia stabileste motivele pe care aceasta se intemeiaza. Aceasta contine detalii despre termenul limita de efectuare a transferului si, daca este necesar, contine informatii referitoare la data si locul la care ar trebui sa soseasca solicitantul, daca acesta calatoreste spre statul membru responsabil prin mijloace proprii. Impotriva acestei decizii se poate face apel sau poate fi revizuita. Apelul sau revizuirea acestei decizii nu suspenda efectuarea transferului mai putin atunci cand instantele sau organele competente decid astfel de la caz la caz daca legislatia nationala permite.

Daca este necesar, solicitantului de azil i se va furniza de catre statul membru care face cererea un permis de trecere cu o forma adoptata in conformitate cu procedura la care se face referire in articolul 27 alin. (2).

Statul membru responsabil informeaza statul mebru care face cererea, cum se cuvine, asupra sosirii in siguranta a solicitantului de azil sau asupra faptului ca acesta nu a aparut in timpul stabilit.

- 2. Atunci cand transferul nu se efectueaza in limita celor 6 luni, responsabilitatea revine statului membru in care s-a depus prima data solicitarea. Acest termen limita poate fi prelungit pana la maxim 1 an daca transferul nu a putut fi efectuat datorita retinerii solicitantului de azil in inchisoare sau pana la 18 luni daca solicitantul de azil se sustrage procedurii.
- 3. Regulile de dovada si proba si interpretarea lor si de pregatire a procedurilor pentru transmiterea cererii vor fi adoptate in conformitate cu procedura la care se face referire in articolul 27 alin. (2).
- 4. Reguli suplimentare referitoare la efectuarea transferurilor pot fi adoptate in conformitate cu procedura la care face referire articolul 27 alin. (2).

CAPITOLUL VI

COOPERARE ADMINISTRATIVA

Articolul 21

- 1. Fiecare stst membru comunica oricarui alt stat membru care cere acest lucru date personale cu privire la solicitantul de azil cuvenite, relevante si nu in exces, pentru:
 - (a) determinarea statului membru responsabil pentru examinarea cererii de azil;
 - (b) examinarea cererii de azil
 - (c) implementarea oricarei obligatii ce deriva din prezentul regulament.
- 2. Informatiile la care se face trimitere la alin 1 pot acoperi numai:

- (a) detalii personale despre solicitant si, atunci cand se cuvine, despre membrii familiei sale (nume complet si, daca este cazul, fostul nume, porecle sau pseudonime, nationalitatea, prezenta si trecuta, data si locul nasterii);
 - (b) documentele de identitate si calatorie (referinte, valabilitate, data emiterii, autoritatea emitenta, locul emiterii, etc)
 - (c) alte informatii necesare pentru stabilirea identitatii solicitantului, inclusiv amprente luate in conformitate cu Regulamentul CE nr. 2725/2000;
 - (d) locul de rezidenta si rutele de calatorie
 - (e) documentele de sedere sau vizele emise de un stat membru
 - (f) locul in care s-a depus cererea
 - (g) data oricarei depuneri anterioare de cerere de azil, data prezentei depuneri, stadiul la care s-a ajuns in procedura si decizia luata, daca este cazul.
3. Mai mult, daca este necesar pentru examinarea cererii de azil, statul membru responsabil poate cere altui stat membru sa il informeze despre motivele pe care si-a intemeiat solicitantul de azil cererea sa si, daca este cazul, despre motivele oricarei decizii luate in ceea ce priveste solicitantul. Statul membru poate refuza sa raspunda cererii primite, daca comunicarea acestor informatii este de natura a pune in pericol interesele esentiale ale statului membru sau protectia libertatilor si a drepturilor fundamentale ale persoanei in cauza sau ale altora. In orice caz, comunicarea informatiilor solicitate va fi subiect al aprobarii scrise din partea solicitantului de azil.
4. Orice cerere de informatii prezinta motivele pe care se intemeiaza si, atunci cand scopul ei este sa verifice daca exista un criteriu care e pasibil a conferi responsabilitatea statului membru solicitat, va mentiona pe ce probe, inclusiv informatii relevante din surse de incredere referitoare la metodele si mijloacele prin care solicitantul de azil intre pe teritoriul statelor membre sau pe ce parte specifica si verificabila din declaratia solicitantului de azil se intemeiaza. Se intelege ca astfel de informatii relevante din surse de incredere nu sunt suficiente prin ele a determina responsabilitatea si competenta statului membru conform prezentului regulament, dar acestea pot contribui la evaluarea altor indicatii referitoare la solicitantul de azil.
5. Statul membru solicitat este obligat sa raspunda in termen de 6 luni.
6. Schimbul de informatii se efectueaza la cererea unui stat membru si nu are loc decat intre autoritatile a caror delegare de catre fiecare stat membru a fost comunicata Comisiei, care va informa celelalt stat membru.
7. Schimbul de informatii poate fi folosit doar in scopurile prezentate la alin. 1. In fiecare stat membru, astfel de informatii, in functie de tipurile lor si de puterile autoritatilor care le primesc, pot fi comunicate autoritatilor, instantelor sau tribunalelor insarcinate cu:
- (a) determinarea statului membru responsabil pentru examinarea cererii de azil
 - (b) examinarea cererii de azil
 - (c) implementarea oricarei obligatii ce decurge din prezentul regulament.
8. Statul membru care transmite informatia se asigura ca este corecta si actualizata. Daca se afla ca statul membru a transmis informatii care nu sunt valabile sau care nu ar fi trebuit transmise, statul membru care le primeste va fi informat imediat despre aceasta. Acestea sunt obligate sa corecteze astfel de informatii sau sa le stearga.
9. Solicitantul de azil are dreptul de a fi informat, la cerere, asupra oricarei date care este procesate in legatura cu el.
Daca acesta considera ca informatiile au fost procesate cu incalcarea prezentului regulament sau a Directivei 95/46/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 24 octombrie 1995 cu privire la protectia persoanelor in legatura cu procesarea datelor

personale și a liberei miscari a acestor tip de date⁸, în special deoarece sunt incomplete sau neconforme, el are dreptul ca aceste date să i se corecteze, să se ștergă sau să fie blocate.

Autoritatea care corectează, șterge sau blochează datele va informa, după caz, statul membru care transmite sau primește informația.

10. În fiecare stat membru în cauză se va ține o evidență în dosarul personal al persoanei în cauză sau/si într-un registru a transmiterii și primirii informațiilor schimbate.
11. Informațiile schimbate vor fi păstrate pe o perioadă care să nu depășească pe aceea necesară motivelor pentru care se realizează schimbul.
12. Atunci când datele nu sunt procesate automat sau nu sunt continuate, sau nu se intenționează a fi înregistrate într-un dosar, fiecare stat membru trebuie să ia măsurile de precauție pentru a asigura respectarea acestui articol prin verificări eficiente.

Articolul 22

1. Statele membre notifică Comisiei autoritățile responsabile pentru îndeplinirea obligațiilor ce reies din prezentul regulament și asigură ca aceste autorități au resursele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor și în special pentru răspunsul în termenul limită indicat la cererile de informații, cererile de preluare și a cererilor de reprimire a solicitanților de azil.
2. Regulile cu privire la înființarea canalelor de transmisie electronică sigură între autoritățile menționate alin. 1 pentru transmiterea cererilor și asigurarea ca cei ce trimit primesc automat o dovadă electronică a transmiterii vor fi stabilite în conformitate cu procedura la care face referire articolul 27 alin.(2).

Articolul 23

1. Statele membre pot, pe baze bilaterale, să stabilească aranjamente administrative între ele cu privire la detaliile practice de implementare a prezentului regulament, pentru a facilita aplicarea și eficiența sa. Astfel de aranjamente se pot referi la:
 - (a) schimbul de ofiteri de legatură;
 - (b) simplificarea procedurilor și scurtarea termenelor limită referitoare la transmiterea și examinarea cererilor de preluare sau reprimire a solicitanților de azil;
2. Aranjamentele la care se face trimitere la alin. 1 sunt comunicate Comisiei. Coimisia verifică dacă aranjamentele la care se face referire în alin. 1 lit. (b) nu încalcă prezentul regulament.

CAPITOLUL VII

PREVEDERI TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 24

1. Prezentul regulament va înlocui Convenția de detreminare a statului responsabil cu examinarea cererilor de azil depuse într-unul din statele membre ale Comunității Europene, semnată la Dublin la 15 iunie 1990 (Convenția de la Dublin).

⁸ JO L 281, 23.11.1995, p.31

2. Totusi, pentru a asigura continuitatea pregatirilor pentru determinarea statului membru responsabil pentru o cerere de azil, atunci cand o cerere de azil a fost depusa dupa data mentionata in cel de-al doilea alineat al articolului 29, evenimentele care ar putea conferi responsabilitatea unui stat membru prin prezentul regulament vor fi luate in considerare, chiar daca ele preced aceasta data, cu exceptia evenimentelor mentionate in art. 10 alin. (2).
3. Atunci cand, in Regulamentul CE nr. 2725/2000 se face referire la Conventia de la Dublin, o astfel de referire se va considera ca este facuta la prezentul regulament.

Articolul 25

1. Orice perioada de timp prescrisa in prezentul regulament se calculeaza dupa cum urmeaza:
 - (a) atunci cand perioada este exprimata in zile, saptamani sau luni se calculeaza de la momentul la care apare un eveniment sau are loc o actiune, ziua in care acest eveniment apare sau are loc actiunea nu va fi calculata ca si facand parte din perioada in cauza;
 - (b) o perioada exprimata in saptamani sau luni se va incheia cu expirarea acelei zi din ultima saptamana sau luna care reprezinta aceeasi zi a saptamanii sau a lunii sau cade in aceeasi data ca si ziua in care actiunea sau evenimentul de la care s-a calculat perioada a avut loc. Daca, intr-o perioada exprimata in luni, ziua in care ar trebui sa expire perioada nu apare in ultima luna, perioada se va incheia cu incheierea ultimei zile din acea luna;
 - (c) limitele de timp vor include sambete, duminici si sarbatori oficiale in oricare din statele membre in cauza.
2. Cererile si raspunsurile vor fi trimise folosind o metoda care ofera o dovada de primire.

Articolul 26

In ceea ce priveste Republica Franceza, prezentul regulament se aplica numai pe teritoriul sau european.

Articolul 27

1. Comisia este asistata de un Comitet.
2. Acolo unde se face trimitere la acest alineat, vor aplica art. 5 si 7 ale Deciziei 1999/468/CE.
Perioada mentionata in articolul 5 alin. (6) al Deciziei 1999/468/ce se va stabili la 3 luni.
3. Comitetul isi stabileste regulile si procedurile.

Articolul 28

La cel mult 3 ani de la data mentionata in primul alineat al art. 29, Comisia raporteaza Parlamentului European si Consiliului asupra aplicarii prezentului regulament si, atunci cand se impune, propune amendamentele necesare. Statele membre transmit Comisiei toate informatiile necesare pentru pregatirea acestui raport, cu cel mult sase luni inainte de expirarea termenului limita.

Prin transmiterea acestui raport, Comisia raporteaza Parlamentului European si Consiliului despre aplicarea prezentului regulament in acelasi timp cu transmiterea raportului sau cu privire la implementarea sistemului Eurodac prevazut la articolul 24 alin. (5) din Regulamentul (CE) nr. 2725/2000.

Articolul 29

Prezentul regulament intra in vigoare in a douazecua zi de la publicarea in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Se aplica cererilor de azil depuse incepand din prima zi din a sasea luna care urmeaza intrarii sale in vigoare si, de la acea data, se aplica oricarei cereri de a prelua sau de reprimire a solicitantilor de azil, indiferent de data la care s-a facut cererea. Statul membru responsabil pentru examinarea unei cereri de azil depusa inainte de acea data este stabilit in conformitate cu criteriile stabilite prin Coventia de la Dublin.

Prezentul regulament este obligatoriu in toate elementele sale si direct aplicabil in statele membre in conformitate cu Tratatul privind Comunitatea Europeana.

Adoptat la Bruxelles, 18 februarie 2003.

Pentru Consiliu,
Presedinte
N. CHRISTODOULAKIS